

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 20. Declaratus locus quidam è Ciceronis Hortensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Qui non cœnat, & ungitur Fabulle,
Is verò mihi mortuus videtur.

& quidam Græcus Epigrammatum scriptor ait, malle se viuum madere unguentis & vino, quàm vtrumque seruare ad exequias suas. sed ea quidem res dubitationem non habet. quare vtro quis modo legerit, peccatum non crediderim. Id quod sequitur, *addictum feris alitibus atque canibus*, Homericum est: nota enim sunt illa,

— αὐτὸς δ' ἐλώεα τε δ' ἄρ' ἰκνύεσσι
Οἰωνοῖσ' ἴτε πάσι. &
Ὅν δ' ἐκ' ἐγὼν ἀπένοθε μάχης πλώσσοντα νοήσω,
Μιμνάζειν παρ' ἠνυσίκορον ἴσιν, ἢ οἱ ἔπειτα
Ἀρκίον ἐσσεῖν φυγέειν κούρας, ἢ δ' οἰωνός.

epitheton quoque, quo Hector ornat, ex eodem poeta sumptum est:

— εὐτ' αὖ πολλοὶ ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
Θηήσκοντες πίπλωσι. &
Θεοσιφ' ἀλαλήτῳ ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
φάροντες. itemque,
Ἐκτορος ἀνδροφόνου κάρη μὲν χερσὶν ἔχουσα.

languidius tamen, & vt ita dixerim, enervatius est Latinum, quàm id Græcum vnde expressum est. *ἀνδροφόνου* enim significari videtur is, qui viris fortibus in acie animam eripiat: at homicida magis est *ἀνδρποκτόνος*, vt quantum inter hominem & virum interest, tantum inter hæc duo epitheta interesse videatur.

Declaratus locus quidam è Ciceronis Hortensio.

CAPVT XX.

CICERONIS ex Hortensio apud Nonium hæc verba referuntur. *An cum videat me, & meas comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam, constantiam, gravitatem, fidem, ipsa se subducatur* quamvis

F 3 autem

Ant. Mureti
Lectio
LIB
25

autem liber ipse non extat, tamen non est difficile homini in Ciceronis scriptis exercitato videre, quorsu illa dicta essent. Erat enim magnis inter philosophos agitata contentionibus quaestio: posset ne quis in tormentis beatus esse. Theophrastus dixisse putabatur, vitam beatam in rotam non ascendere. Stoici contra pugnabant: &, qui beatitudinem in sola virtute ponerent, acerrimè defendebant, etiam in saeuissimis asperimisq; cruciatibus, hominem virtute praeditum beatum fore. Vtebantur autem ad eam sententiam illustrandam, & subiiciendam ante oculos quadam imagine: vt dicerent, cum chorus ipse virtutum raperetur ad tortorem, beatam vitam non subducere se, neque manere extra ostium, sed illas vsque comitari. Cicero igitur aut iustitiam, aut quam aliam virtutem, sed iustitiam, vt puto, ea de quibus agitur verba dicentem fecerat, id ita esse cognoscitur è v. Tusculanarum, vbi Cicero ipse ita loquitur: *Quid igitur? sola ne beata vita quaeso relinquatur extra ostium limenq; carceris, cum constantia, grauitas, fortitudo, sapientia, reliquaq; virtutes rapiantur ad tortorem, nullumq; recusent nec supplicium, nec dolorem? & in eodem libro: Dabit, dabit, inquam, se in tormenta vita beata, nec iustitiam, temperantiam, in primisq; fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam profecuta, cum tortoris os viderit, consistet, virtutibusq; omnibus sine vilo animi terrore ad cruciatum profectis, resistet extra fores, vt antè dixi, limenq; carceris.* Possem multo plura colligere, quae hoc verum esse ostenderent: sed haec satis esse duco.